

PÉNZES TÍMEA

Tóth László: Apám
lábaujja, madarai

*Lefagyott a számítógépem,
nem látom őt, már csak fényképen,
kívül már nincs, csak legbelül,
legmélyebb bensőmben.*

ágyban feküdt, képet nézett önmagáról,
egy fel-alá bukdácsoló, beteg madárról,
hullámos vonalakat követett tekintete,
körülötte kórházi szoba steril díszlete,
az emlékek is hullámban érkeztek,
– mesterséges fényeket átszövő napsugarak –,
miken átsejlettek
élete legszebb pillanatai.

nem válthatunk át gombnyomásra
létből nemlétbé, és fordítva,
vagy mégis?
gombnyomásra leszünk s nem leszünk,
nyílik tágra és csukódik le szemünk?
töprengék rajt' hetek óta,
gombnyomásra nő égbe röpítő szárnyunk,
mi éjszaka bomlik ki lapockánk alól,
mint éji virág, mert a halál éjjel érkezik leginkább,
amikor észre sem vesszük?

bárhogy is legyen:
reggel már az ég madaraival csipegeti
az égi boldogságot.